

ΕΞΙ ΑΓΝΩΣΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΟΛΩΜΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΟΡΔΟ ΓΚΙΛΦΟΡΝΤ

Στὰ Ἀρχεῖα τῆς κομητείας Kent τῆς Ἀγγλίας, στὴν πόλη Maidstone, δπου φυλάσσονται ἡ ἀλληλογραφία τοῦ Φριδερίκου North, κύμητα τοῦ Guilford, εἰχα τὴν ἔξαιρετην τύχην τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1975 νὰ ἀνακαλύψω μὲ ἴδιατερη συγκίνησην ἔξι ἄγνωστα γράμματα τοῦ ἐθνικοῦ μας ποιητῆ Διονυσίου Σολωμοῦ¹. Τὰ γράμματα (ἀριθ. καταλ. U 471 C 95), δλα γραμμένα στὰ Ἰταλικά, ἀπὸ τὸ ἴδιο τὸ χέρι τοῦ Σολωμοῦ, χρονολογοῦνται στὴν περίοδο 1824-27 καὶ ἔχουν σταλῆ ἀπὸ τὴν Ζάκυνθο στὴν Κέρκυρα, δπου ζοῦσε τότε ὁ λόρδος Γκίλφορντ.

Στὸ Κέντ μὲ εἶχε φέρει ἡ σκέψη καὶ ἡ κρυφὴ ἐλπίδα πώς στὴν ἀλληλογραφία τοῦ Γκίλφορντ ἵσως ὑπῆρχαν καὶ γράμματα τοῦ Σολωμοῦ. Ἡ ἔρευνα εὐτυχῶς δὲν στάθηκε ἀκαρπή καὶ ἡ ἐλπίδα δὲν διαψεύστηκε. Ἀνακοίνωσή μου γιὰ τὴν ἀνακάλυψη τῶν γραμμάτων τοῦ Σολωμοῦ δημοσιεύτηκε σὲ ἐπιφυλλίδα τῆς ἐφημερίδας *II Καθημερινή* (18 Μαΐου 1975).

Γιὰ τὸν λόρδο Guilford (1766-1827) ξέρουμε ὅτι ὑπῆρξε ὁ ἰδρυτὴς καὶ πρύτανης τῆς Ἰονίου Ἀκαδημίας, τοῦ πρώτου ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου. Ξέρουμε ἀκόμα ὅτι ὁ Σολωμὸς τοῦ εἶχε ἀφιερώσει ἔνα σονέτο στὰ Ἰταλικά². δὲν ξέραμε δῆμος ὡς τώρα τίποτε γιὰ τὴν ἀλληλογραφία τους καὶ τὴ φιλία τους.

Γιὸς πρωθυπουργοῦ τῆς Ἀγγλίας, ὁ Γκίλφορντ σπουδασε νομικά καὶ κλασικὴ φιλολογία στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Ὀξφόρδης καὶ ἀργότερα ἀποδείχτηκε θερμὸς φιλέληνας. Μὲ ἔξοδά του ἔστειλε ἀρκετὰ Ἑλληνόπουλα νὰ σπουδάσουν σὲ πανεπιστήμια τοῦ ἔξωτερικοῦ. Σκοπὸς τῆς ζωῆς του ὑπῆρξε

1. Στὸν καθηγητὴν κ. T. J. B. Spencer, διευθυντὴ τοῦ Ἰνστιτούτου Σαΐξπηρ τοῦ Πανεπιστημίου Μπέρμιγχαμ, καθὼς καὶ στὸν δόκτορα κ. F. Hull, διευθυντὴ τῶν Ἀρχείων τῆς κομητείας τοῦ Kent, ἐκφράζω καὶ ἀπὸ ἕδω θερμές εὐχαριστίες γιὰ τὴ διευκόλυνση στὶς ἔρευνητικές μου προσπάθειες. Εὐχαριστίες ἐκφράζω ἐπίσης στοὺς κ.κ. Δ. Πολίτη, Ν. Παναγιωτάκη, Ζ. Τσιρπανλῆ, Γ. Ηλούμιδη, T. Mathesson καὶ στὴν δίδα R. Colins γιὰ τὶς πολύτιμες ὑποδείξεις τους.

2. Διονυσίου Σολωμοῦ, *"Ἀπαντα, τόμ. 2, Πεζά καὶ Ἰταλικά."* Εκδοση - σημειώσεις Λίνου Ηολίτη, Ἀθῆνα, Ἰκαρος, σ. 145-6.

ἡ ἰδρυση στὴν Κέρκυρα τῆς Ἰονίου Ἀκαδημίας (1823), τὴν ὁποία καὶ εὔτύχησε νὰ δργανώσῃ κατὰ τὰ τρία τελευταῖα χρόνια τῆς ζωῆς του¹.

"Οπως φαίνεται ἀπὸ τὰ γράμματα, ὁ Σολωμὸς καὶ ὁ Γκίλφορντ, ἀριστοχράτες καὶ οἱ δύο, συνδέονταν μὲ στενὴ φιλία, ποὺ πρέπει νὰ χρονολογήται τουλάχιστον ἀπὸ τὸ 1821, ὅταν ὁ Γκίλφορντ, περιοδεύοντας τὰ Ἐπτάνησα ὡς ἐπόπτης Παιδείας, πέρασε καὶ ἀπὸ τὴν Ζάκυνθο². Ἔκεῖ ὁ "Αγγλος λόρδος θὰ γνώρισε τὸν νεαρὸν Σολωμό, ποὺ πρόσφατα εἶχε ἐπιστρέψει ἀπὸ τὶς σπουδές του στὴν Ἰταλία. Μὲ τὴ δημοσίευση τῶν γραμμάτων ἔρχονται σὲ φῶς ἄγνωστες πληροφορίες γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τῆς νεανικῆς περιόδου τοῦ Σολωμοῦ ἀπὸ πρῶτο χέρι, καὶ ἔτσι μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ γνωρίσουμε καλύτερα τὸν ποιητὴ καὶ τὸν ἄνθρωπο.

Τὰ γράμματα δημοσιεύονται χωρὶς καμιὰ ἀλλαγή. Μὲ πλάγια στοιχεῖα εἰναι τυπωμένες οἱ λέξεις ποὺ ὑπογραμμίστηκαν ἀπὸ τὸν Σολωμό.

1

Egregio amico!

S. N. 26 Febbrajo 1824.

Il Professor Grassetti viene in quelle parti per affari suoi, amicissimo mio, letterato distinto, e scrittore valorosissimo. Verrà da voi, che siete uso di accogliere con bontà tutti gli ingegni, da voi che onorano tutti, quanti hanno lume nell'intelletto, e gentilezza nel cuore. M'increcerrebbe che quest'uomo fosse costretto di allontanarsi da questo paese per più lungo tempo di quel che deve, perchè veramente sarebbe per noi una

1. Γιὰ περισσότερες πληροφορίες σχετικὰ μὲ τὴ ζωὴ τοῦ λόρδου Γκίλφορντ καὶ τὴν ἰδρυση τῆς Ἰονίου Ἀκαδημίας, βλέπε: Ἀνδρέα Παπαδόπουλο - Βρετοῦ, *Notizie biografiche - storiche su Federico conte di Guilford, e sulla da lui fondata Università Ionia* ('Αθήνα 1846), Z.D. Ferriman, *Some English Philhellenes, VI, Lord Guilford*, The Anglo-Hellenic League, Λονδίνο 1919, F. H. Marshall, *Lord Guilford and Greece*, *The Link* 2 (1938) 37-47, Γ. καὶ Β. Σαλβάνου, *'Η Ιόνιος Ἀκαδημία*, 'Αθήνα 1949, δπού ὑπάρχει καὶ ἡ σχετικὴ βιβλιογραφία.

2. Σ. Μ. Θεοτόκη, Περὶ τῆς ἐκπαίδευσεως ἐν Ἐπτανήσῳ (1453-1864), *Κερκυραϊκὰ Χρονικὰ* 5 (1956) 91, 98.

disgrazia. Vi do un bacio su la fronte ove sta impressa tanta nobiltà di sentire, ed aspetto con impazienza di rivedervi.

Vostro servire ed amico

P.S. Si mormorò che poteste venir qui nel loco di M. Vi so ben dire che gli animi tutti s'apersero alla consolazione.

Dionisio Salamon

(Μετάφραση)

Αξιότιμε φίλε,

E.N. 26 Φεβρουαρίου 1824.

Ο καθηγητής Γκρασσέττι ερχεται σ' ἐκεῖνα τὰ μέρη γιὰ δουλειές του, φύλατάς μου, διακεκριμένος λόγιος, καὶ συγγραφέας ἵκανότατος. Θὰ ἔρθῃ σὲ σᾶς, ποὺ εἶστε συνηθισμένος νὰ ὑποδέχεσθε μὲ καλοσύνη ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τοῦ πνεύματος, σὲ σᾶς ποὺ σᾶς τιμοῦν ὅλοι ὅσοι εἶναι φωτισμένοι στὸ πνεῦμα καὶ εὐγενικοὶ στὴν καρδιά. Θὰ μὲ λυποῦσε ἀν αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἡταν ἀναγκασμένος νὰ ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τοῦτον τὸν τόπο γιὰ περισσότερον καιρὸ ἀπ' ὅ, τι πρέπει, γιατὶ στ' ἀλήθεια αὐτὸ θὰ ἡταν ἀτυχία γιὰ μᾶς. Σᾶς δίνω ἔνα φιλί στὸ μέτωπο, ὅπου εἶναι ἐντυπωμένη τόση εὐγένεια αἰσθημάτων καὶ περιμένω μὲ ἀνυπομονησία νὰ σᾶς ξαναδῶ.

Τιμηρέτης καὶ φίλος σας
Διονύσιος Σαλαμόν

Υ.Γ. Ψιθυρίστηκε ὅτι μπορούσατε νὰ ἔρθετε ἐδῶ στὴ θέση τοῦ M. Μπορῶ νὰ σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι ὅλες οἱ καρδιές ἔνιωσαν μεγάλη ἀνακούφιση.

Τὸ γράμμα εἶναι γραμμένο μὲ μαύρη μελάνη, ὅπως εἶναι ἀλλωστε ὅλα, σὲ χοντρὸ ἀρίγωτο χαρτὶ διαστάσεων 22,5×36,6 ἑκ., ποὺ εἶναι διπλωμένο στὰ δύο. Στὴν πρώτη σελίδα τὸ κείμενο, στὴν τελευταία, ποὺ εἶναι ξαναδιπλωμένη ἔτσι ώστε νὰ χρησιμοποιῆται ως φάκελλος, ἡ διεύθυνση: A sua Eccellenza Il Nob. Lord Co: di Guilford, Corfù. Στὸ ἴδιο μέρος, ξένο χέρι ποὺ ταξινόμησε ἀλφαριθμητικὰ κατὰ ἀποστολέα τὰ γράμματα καὶ ποὺ δὲν ἀποκλείεται νὰ εἶναι τοῦ Ἰακώβου Λουζινιάν¹, ἰδιαίτερου γραμματέα τοῦ Γκέλφορντ, σημειώ-

1. Ο Ἰάκ. ιβος Λουζινιάν, ἀπόγονος τῶν Λουζινιάν τῆς Κύπρου ὑπῆρξε προστατευό-

νει: 1824, Zante 26 Febbrajo, Dionisio Salamon. Τὸ χαρτὶ φέρει τὸ ὑδατόσημο STAINS & Co 1820.

Τὸ γράμμα εἶναι «συστατικὸ» γιὰ τὸν Ἰταλὸ καθηγητὴ Gaetano Grassetti, φίλο τοῦ Σολωμοῦ, ποὺ γιὰ πολιτικοὺς λόγους εἶχε καταφύγει στὴν Ἑλλάδα καὶ ζοῦσε τότε στὴ Ζάκυνθο. Ὁ Γκρασσέττι εἶναι καὶ ὁ πρῶτος μεταφραστὴς τοῦ "Τύμνου στὰ Ἰταλικά" 1. Ἀργότερα διορίστηκε καθηγητὴς τῆς λατινικῆς καὶ Ἰταλικῆς φιλολογίας στὴν Ἰόνιο Ἀκαδημία.

Τὸ ὑστερόγραφο παραμένει αἰνιγματικό. Ποιὸς ἀραγε νὰ ἦταν ὁ Μ., ποὺ στὴ θέση του ψιθυριζόταν δὲ πήγαινε δ Γκίλφορντ; Πιθανότατα ὁ σκληρὸς ὑπατος ἀρμοστὴς Μαΐτλαντ ποὺ εἶχε πεθάνει στὴ Μάλτα πρὶν ἀπὸ λίγες μέρες (17 Ἰανουαρίου).

2

[1824]

Egregio amico!

Vi scrivo queste due righe per sapere novella della vostra salute, e per mostrarvi il desiderio che sento di rivedervi. S'erano sparse su la vostra salute delle voci sinistre, e non so dirvi l'inquietudine che mi diedero. Guardavo quel povero *vino bianco* un po di traverso ogni volta che gli passavo d'avanti nel sospetto ch'io me lo dovesse bere lungi dalla compagnia vostra, e mi pareva che dovesse esser già guasto. Ma venite presto che lo troverete sano sanissimo, e con quello faremo un *viva* al nostro buon Spiro il quale son certo che a quest'ora ne farà uno a noi con quel poco che glien'ho mandato. Verrete presto assai?

Son certo che avrete ricevuta la *mia lettera*. Intanto continuate a

---

μενος καὶ ἴδιαίτερος γραμματέας τοῦ λόρδου Γκίλφορντ. Μὲ τὴν ἴδρυση τῆς Ἰονίου Ἀκαδημίας διορίστηκε καθηγητὴς τῆς ἀγγλικῆς φιλολογίας καὶ συγχρόνως γενικὸς γραμματέας τοῦ ἴδρυματος. Βλ. N. K. Λανίτη, "Ενας Λουζινιάν, Ἐλληνικὴ Δημονογία 1 (1948) 737-8, καὶ Π. Καραγιώργου, Τρία γράμματα τοῦ γραμματέα τῆς Ἰονίου Ἀκαδημίας Ἰακώβου Λουζινιάν πρὸς τὸν πρύτανί της Λόρδο Γκίλφορντ, Δελτίον Ἀναγνωστικῆς Ἐταιρίας Κερκύρας 12 (1975) 75-82.

1. "Τύμνος εἰς τὴν Ἐλευθερίαν ἔγραψε Διονύσιος Σολωμὸς Ζακύνθιος τὸν Μάιον Μῆνα 1823. Inno alla Libertà, Dionisio Solomōs da Zacinto scrisse il Mese di Maggio 1823. Volgarizzato in prosa Italiana da G. Grassetti, Prof. di Lettere italiane e latine in Zante. Edizione III. Ἐν Μεσολογγίῳ, ἐκ τῆς τυπογραφίας Δ. Μεσθενέως. 1825.

volermi bene, e mostratemi col venire in casa mia più frequente dell'altra volta, perchè la casa mia ne farà feste molte.

Vostro affmo amico
Dionisio Salamon

(Μετάφραση)

Αξιότιμε φίλε,

Σᾶς γράφω αὐτές τις δυὸς γραμμὲς γιὰ νὰ μάθω νέα γιὰ τὴν ὑγεία σας, καὶ γιὰ νὰ σᾶς ἐκδηλώσω τὴν ἐπιθυμία ποὺ αἰσθάνομαι νὰ σᾶς ξαναδῶ. Εἶχαν διαδοθῆ δυσάρεστες φῆμες γιὰ τὴν ὑγεία σας, καὶ δὲν μπορῶ νὰ σᾶς πῶ τὴν ἀνησυχία ποὺ μοῦ προκάλεσαν. Κοίταζα ἐκεῖνο τὸ καημένο τὸ ἄσπρο κρασὶ λίγο λοξὰ κάθε φορὰ ποὺ περνοῦσα μπροστά του μὲ τὴ σκέψη πώς θὰ ἔπρεπε νὰ τὸ πιὼ μακριὰ ἀπὸ τὴ συντροφιὰ σας, καὶ μοῦ φαινόταν πώς θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ πιὰ χαλάσει. Ἀλλὰ ἐλάτε γρήγορα καὶ θὰ τὸ βρήτε νὰ μὴν ἔχῃ πάθει τίποτε, τίποτε ἀπολύτως, καὶ μὲ αὐτὸν θὰ κάνουμε μιὰ πρόσποση γιὰ τὸν καλό μας Σπύρο, ὁ ὄποιος, εἶμαι βέβαιος πώς τὴν ἵδια ὥρα θὰ κάνῃ κι αὐτὸς τὸ ἵδιο γιὰ μᾶς μ' ἐκεῖνο τὸ λίγο ποὺ τοῦ ἔχω στείλει. Θὰ ἔρθετε ἀρκετὰ γρήγορα;

Εἶμαι βέβαιος δτι θὰ ἔχετε λάβει τὸ γράμμα μου. Ωστόσο, συνεχίστε νὰ μὲ ἀγαπᾶτε, καὶ δεῖξτε τὸ μου μὲ τὸ νὰ ἔρχεστε στὸ σπίτι μου πιὸ συχνὰ ἀπὸ ἄλλοτε, γιατὶ τὸ σπίτι μου θὰ γιορτάσῃ πολὺ τὸν ἔρχομό σας.

Ο πολὺ ἀφοσιωμένος φίλος
Διονύσιος Σαλαμών

Τὸ δεύτερο γράμμα εἶναι γραμμένο σὲ πολὺ λεπτὸ ἀρίγωτο χαρτί, μὲ διαστάσεις λίγο μεγαλύτερες ἀπὸ τοῦ πρώτου (24,7 × 41 ἑκ.), καὶ στὴ μέση ἔχει τὸ ὄντα τόσημο LONDON. Τὸ χαρτὶ διπλωμένο κατὰ τὸν ἵδιο τρόπο μὲ τὸ πρῶτο. Τὸ γράμμα εἶναι ἀχρονολόγητο, πράγμα συνηθισμένο στὸ Σολωμό. Στὴ σελίδα τῆς διευθύνσεως ὅμως, τὸ ἵδιο ξένο χέρι ἔχει γράψει: 1824 Dionisio Salomon. Τὸ κατατάσσω δεύτερο ἐπειδὴ μοῦ φάίνεται πιθανότερο· ὅχι ὅμως χωρὶς ἐπιφύλαξη. Ἡ διεύθυνση, γραμμένη μὲ τὸ χέρι τοῦ Σολωμοῦ: All Ono-revolissimo Signore Il Sig^r Conte di Guilford etc. etc. etc. Corfù.

Χαρακτηριστικὴ στὸ γράμμα αὐτὸν εἶναι ἡ ἀνησυχία τοῦ Σολωμοῦ γιὰ τὴν ὑγεία τοῦ σεβαστοῦ του φίλου. Ο Γκίλφορντ, ξέρουμε, ἀπὸ τὰ νεανικά

του χρόνια δὲν τὰ πήγαινε καλὰ μὲ τὴν ὑγεία του. Τώρα πλησίαζε τὰ ἔξήντα καὶ ἡ ὑγεία του χειροτέρευε. Παρωκάτω ἡ διάθεση τοῦ Σολωμοῦ ἀλλάζει καὶ γίνεται πιὸ εὔθυμη, ὅταν μιλάῃ γιὰ τὸ ὑποτιθέμενο χαλασμένο κρασί, ποὺ δὲν θὰ ἥθελε νὰ τὸ πιῇ χωρὶς τὴ συντροφιά τοῦ φίλου του. 'Ο Σπύρος, ποὺ κι ἐκεῖνος θὰ ἔπινε τὴν ἴδια ὥρα στὴν ὑγείᾳ τους, εἶναι, χωρὶς ἀμφιβολία, ὁ Σπυρίδων Τρικούπης, προστατευόμενος παλαιότερα τοῦ Γκίλφορντ, κοινὸς φίλος, ποὺ δπως εἶναι γνωστό, εἶχε παρακινήσει τὸν Σολωμὸν νὰ γράψῃ στὰ ἑλληνικά.

3

Egregio amico !

22 Marzo 1825.

Sta mattina vennero colla cara vostra quei due giovani Irlandesi e mi tolsero il piacere di usare ad essi tutte quelle cortesie che può inspirarmi una vostra premura; perchè mi annunziarono che partono questa sera. Mi confortarono per altro col dirmi che presto tornerebbero al Zante, e che si farebbero da me vedere di nuovo.

Ma voi che fate? Quanto aspettare si fa dagli amici vostri qui in Zante! Io credevo a giorni d'avervi qua, e vedo nella vostra lettera che non muoverete che a Giugno. M'increscerebbe che ciò fosse a Giugno inoltrato perchè non mi troverete più: alla fine di Maggio vengo in Corfù per passare in Toscana, e quindi probabilmente in Francia: in ogni modo ci vedremo, e sarà con mio infinito piacere.

Questa sera partono anche i fratelli del nostro Spiro il quale da qualche tempo non mi scrive.

L'ode in morte di Byron la manderò a stampare appena vedrò stampata l'altra sulla libertà la quale mi si annunzia sia stata tradotta in Francese ed in Inglese: ho veduto anche sul questo conto nel numero 399 del giornale «The London Littrary» un articolo in data 11 Settembre, ma intanto l'ode non l'ho veduta stampata.

Mi fareste cosa sommamente grata se vi prendeste il disturbo di mandarmi a primo incontro l'opera del Signor *Like* (così credo che si scriva) si pronunzia *Laik* sui dialetti del Greco moderno, che so esistere in Corfù, ed io lo manderei indietro al più presto possibile.

Vi prego di continuare ad amarmi come so e come mi dicon tutti che
mi amate ed io non cesserò di dirmi sempre

vostro affettuosissimo amico
e servitore ob. ^{imō}
Dionisio Salamon.

P.S. A voce risponderò alla vostra del 18 decembre 1824.

(Μετάφραση)

22 Μαρτίου 1825.

Αξιό τιμε φίλε,

Σήμερα τὸ πρωὶ ἥρθαν μὲ τὸ ἀγαπητό σας γράμμα όκεῖνοι οἱ δύο Ἰρλανδοὶ νέοι καὶ μοῦ στέρησαν τὴν εὐχαρίστηση νὰ τους δείξω δλες τὶς φιλοφρονήσεις ποὺ ἡ εὐγενικὴ σας παράκληση θὰ μποροῦσε νὰ μοῦ ἐμπνεύσῃ, ἐπειδὴ μοῦ ἀνακοίνωσαν ὅτι φεύγουν ἀπόψε. Μὲ ἀνακούφισαν ὅμως λέγοντάς μου ὅτι γρήγορα θὰ ἐπέστρεφαν στὴ Ζάκυνθο καὶ πὼς θὰ φρόντιζαν νὰ μὲ ἔβλεπαν καὶ πάλι.

Ἄλλὰ ἐσεῖς τί κάνετε; Πόσο κάνετε νὰ περιμένουν οἱ φίλοι σας ἐδῶ στὴ Ζάκυνθο! Πίστευα σὲ λίγες μέρες νὰ σᾶς ἔχουμε ἐδῶ, καὶ βλέπω στὸ γράμμα σας ὅτι δὲν θὰ μετακινηθῆτε παρὰ τὸν Ἰούνιο. Θὰ μὲ λυποῦσε ἀν αὐτὸ γινόταν πρὸς τὰ τέλη τοῦ Ἰουνίου, γιατὶ δὲν θὰ μὲ βρῆτε πιά. Στὸ τέλος Μαΐου ἔρχομαι στὴν Κέρκυρα, γιὰ νὰ πάω στὴν Τοσκάνη, καὶ ἔπειτα πιθανῶς στὴ Γαλλία. Ὁπωσδήποτε θὰ ἰδωθοῦμε καὶ θὰ εἶναι πρὸς ἀπέραντη εὐχαρίστησή μου.

Ἄποψε ἀναχωροῦν ἐπίσης καὶ τ' ἀδέλφια τοῦ Σπύρου μας, ὁ ὅποιος ἀπὸ ἀρκετὸν καιρὸ δὲν μοῦ γράφει.

Τὴν ὡδὴ στὸ θάνατο τοῦ Μπάιρον θὰ τὴν στείλω νὰ τυπωθῇ μόλις ἴδω τυπωμένη τὴν ἄλλη στὴν ἑλευθερία, ἡ ὁποία μοῦ ἀνακοινώθηκε ὅτι μεταφράστηκε στὰ γαλλικὰ καὶ στὰ ἀγγλικά. Ἔχω δεῖ ἐπίσης σχετικὰ μὲ τὸ ἵδιο θέμα στὸ τεῦχος 399 τοῦ περιοδικοῦ «The London Literary» [sic] ἔνα ὅρθρο μὲ ἡμερομηνία 11 Σεπτεμβρίου, στὸ μεταξὺ ὅμως τὴν ὡδὴ δὲν τὴν εἶδα τυπωμένη.

Θὰ μοῦ κάνατε μεγάλη χάρη ἀν λαβαίνατε τὸν κόπο νὰ μοῦ στείλετε μὲ πρώτη εὐκαιρία τὸ ἔργο τοῦ κυρίου *Like* (ἔτσι πιστεύω ὅτι γράφεται, προφέρεται Λάικ), γιὰ τὶς διαλέκτους τῆς νέας Ἑλληνικῆς, ποὺ ξέρω ὅτι ὑπάρχει στὴν Κέρκυρα, καὶ θὰ σᾶς τὸ ἐπέστρεφα τὸ γρηγορώτερο δυνατό.

Σᾶς παρακαλῶ νὰ συνεχίζετε νὰ μ' ἀγαπᾶτε, ὅπως τὸ ξέρω καὶ δπως μοῦ
τὸ λένε ὅλοι πώς μὲ ἀγαπᾶτε, κι ἐγὼ δὲν θὰ πάψω νὰ λέγωμαι πάντοτε

ὅ πιδ ἀφοσιωμένος φίλος σας καὶ ὑπόχρεως ὑπηρέτης σας.
Διονύσιος Σαλαμόν.

ΥΓ. Προφορικῶς θὰ ἀπαντήσω στὸ γράμμα σας τῆς 18 Δεκεμβρίου 1824.

Τὸ τρίτο γράμμα εἶναι καὶ τὸ ἔκτενέστερο¹. Εἶναι γραμμένο σὲ χαρτὶ παρόμοιο μὲ τὸ προηγούμενο καὶ ἔχει τὶς ἴδιες σχεδὸν διαστάσεις (25×42 ἑκ.). ‘Η διεύθυνση εἶναι γραμμένη γαλλικά: A Monsieur Mons. le Comte de Guilford, Corfù. Καὶ ἐδῶ ὑπάρχει ἀπὸ τὸ ৎδιο ξένο χέρι ἡ σημείωση: 1825 Zante 22 Marzo Sig^r Dionisio Salomon.

‘Ο μειλίχιος χαρακτήρας τοῦ Γκίλφορντ τὸν ἔκανε πολὺ ἀγαπητὸ στὸν αὐκόλο τοῦ Σολωμοῦ στὴ Ζάκυνθο· γι' αὐτὸ καὶ τὸν περίμενε κι ὁ ৎδιος μὲ λαχτάρα. Τὸ σχεδιαζόμενο αὐτὸ ταξίδι τοῦ Σολωμοῦ, γιὰ τὸ δποῖο πρώτη φορὰ μαθαίνουμε, δὲν πραγματοποιήθηκε ποτέ. Μνημονεύεται καὶ πάλι ὁ κοινὸς φίλος, ὁ Σπ. Τρικούπης.

Τὸ ἀγγλικὸ περιοδικὸ ποὺ ἀναφέρει ὁ Σολωμός, στὸ τεῦχος 399 τῆς 11ης Σεπτεμβρίου 1824 καὶ στὴ σελίδα 587 ἐδημοσίευσε πράγματι ἐνα ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸν «Τύμνο εἰς τὴν Ἐλευθερία»². Τὸ ἀπόσπασμα περιλαμβάνει μόνο τὶς δικῶ τελευταῖες στροφές (ἔκκληση τῆς Ἐλευθερίας πρὸς τοὺς Χριστιανοὺς ἡγεμόνες τῆς Εὐρώπης γιὰ βοήθεια). Στὸ τέλος τῶν στροφῶν ἀκολουθεῖ πεζὴ μετάφραση στὸ ἀγγλικὰ ἀπὸ τὸν G. L., ὁ δποῖος δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸν George Lee, ἑλληνομαθῆ, ποὺ εἶχε ὑπηρετήσει ὡς γραμματέας τοῦ στρατηγοῦ Church στὴν Ἐλλάδα καὶ τῆς Ἐλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας στὸ Λονδίνο³. ‘Ο ἐκδότης τοῦ περιοδικοῦ προτάσσει τὸ παρακάτω εἰσαγωγικὸ σημείωμα:

These verses in the Greek *vulgar* language, as now used, are not only curious in a philological light, but will, we think, interest our readers,

1. Τὸ γράμμα δημοσιεύτηκε γιὰ πρώτη φορά, μεταφρασμένο, μὲ ἐλάχιστες ἀλλαγές, σὲ ἐπιφυλλίδα τῆς ἐφ. ‘Η Καθημερινὴ (18.5.1975).

2. ‘Ο πλήρης τίτλος τοῦ περιοδικοῦ εἶναι *The Literary Gazette, Journal of Belles Lettres, Arts, Sciences, &c.* Τὸ ἀπόσπασμα δημοσιεύεται μὲ τὸν ἀκόλουθο τίτλο: Literary and Learned. Extract from an Ὁδὴ εἰς τὴν ἐλευθερίαν, composed by Dionisius Solomos of Zante. Βλ. Λουκίας Δρούλια, ‘Η πρώτη δημοσίευση καὶ μετάφραση τῶν στρ. 151-158 τοῦ Σολωμοῦ “Τύμνον”, ‘Ο Ἑργανιστὴς 12 (1975) 1-6.

3. Douglas Dakin, *British and American Philhellenes during the War of Independence, 1821-1833*, Θεσσαλονίκη 1955, σ. 104, 142.

as a specimen of Greecian feeling at this period. The whole MS. poem whence they are taken consists of 156 verses, and it certainly possesses great merit both in the turn of the expression and in the fervour of the thoughts. Ed. 1.

Tὸ ἔργο ποὺ ζητᾶ ὁ Σολωμὸς ἀπὸ τὸν Γκίλφορντ εἶναι ἀσφαλῶς τὸ βιβλίο τοῦ γνωστοῦ "Ἀγγλου τοπογράφου καὶ περιηγητῆ William Martin Leake, *Researches in Greece*, ποὺ εἶχε ἐκδοθῆ στὸ Λονδίνο (1814). Πραγματικά, στὸ τέλος τοῦ βιβλίου περιέχονται παρατηρήσεις γιὰ τὶς διαιλέκτους τῆς νέας Ἑλληνικῆς.

4

Egregio amico!

[1825]

Vi ringrazio delle cure che vi siete prese per trovarmi il libro che vi chiedevo. Mi disse il Micarelli che non potendo mandarmi quell'unica copia che è in Corfù perchè è di ragion pubblica, volevate scriver a Londra perchè vi venisse. Fate di meno perchè non arriverebbe a tempo, mentre io fra un mese non sarò più in Zante.

Il nostro Grassetti sta qui aspettando una risposta assoluta sull'affare che sapete. Qualunque sia la risposta che ci darete non si desidera se non o un *Sì* o un *No* perchè lo straniero che onora questi paesi colla sapienza possa prender misure. Certo che se la cosa non avesse luogo io credo che sia disgrazia massima per quell'Università. Addio. Credetemi sempre

vostro aff.^{mo} amico
e servitore
Dionisio Salamon

(Μετάφραση)

'Αξιότιμε φίλε,

Σᾶς εὐχαριστῶ γιὰ τὶς φροντίδες ποὺ ἀναλάβατε, γιὰ νὰ μοῦ βρῆτε τὸ βι-

1. «Οἱ στίχοι αὐτοὶ, στὴν κοινὴ ἑλληνικὴ γλώσσα, ὅπως χρησιμοποιεῖται τώρα, εἶναι ὅχι μόνο περιέργοι ἀπὸ φιλολογικὴ ἀποψη, ἀλλὰ θὰ ἐνδιαφέρουν, νομίζουμε, τοὺς ἀναγνῶστες μας, ὡς δεῖγμα τῶν ἑλληνικῶν αἰσθημάτων τὴν ἐποχὴν αὐτῆς. Ολόκληρο τὸ χειρόγραφο ποίημα ἀπ' ὅπου ἔχουν ληφθῆ οἱ στίχοι ἀποτελεῖται ἀπὸ 156 στροφές, καὶ ἀσφαλῶς ἔχουν μεγάλη ἀξία καὶ γιὰ τὴν ἔκφραση καὶ γιὰ τὴ θέρμη τῶν σκέψεων. 'Ο Ἐκδότης».

βλίο πού σᾶς ζητοῦσα. 'Ο Μικαρέλλι μοῦ εἶπε πώς μήν μπορώντας νὰ στείλη τὸ μοναδικὸ ἀντίτυπο ποὺ βρίσκεται στὴν Κέρκυρα, ἐπειδὴ εἶναι δημοσίας χρήσεως, θέλατε νὰ γράψετε στὸ Λονδίνο, γιὰ νὰ σᾶς ἔρθῃ. Δὲν εἶναι ἀνάγκη, γιατὶ δὲν θὰ φτάσῃ ἐγκαίρως, ἐνῶ ἐγὼ σ' ἔνα μήνα δὲν θὰ βρίσκωμαι πιὰ στὴ Ζάκυνθο.

'Ο Γκρασσέττι μας παραμένει ἐδῶ περιμένοντας δριστικὴ ἀπάντηση γιὰ τὴν ὑπόθεση ποὺ ξέρετε. "Οποια κι ἀν εἶναι ἡ ἀπάντηση ποὺ θὰ μᾶς δώσετε, δὲν θὰ θέλαμε παρὰ ἡ ἔνα Nai ἡ ἔνα" Oχι, ὥστε ὁ ξένος, ποὺ τιμᾶ τὸν τόπο μας μὲ τὴ σοφία του, νὰ μπορέσῃ νὰ λάβῃ τὰ μέτρα του. 'Ασφαλῶς, ἀν τὸ πράγμα δὲν γίνη, πιστεύω πώς θὰ ξταν μεγάλη ἀτυχία γιὰ τὸ Πανεπιστήμιο μας. Χαίρετε. Πιστεύετε πάντοτε ὅτι εῖμαι

ὁ ἀφοσιωμένος φίλος
καὶ ὑπηρέτης σας
Διονύσιος Σαλαμὸν

Τὸ τέταρτο γράμμα, δύποτε καὶ τὸ δεύτερο, εἶναι ἀχρονολόγητο. "Εχει διαστάσεις 13ιδες μὲ τὸ προηγούμενο (25 × 42 ἑκ.). 'Ο γραφικὸς χαρακτήρας τῆς διευθύνσεως, γραμμένης στὰ ἀγγλικά, δὲν φαίνεται νὰ εἶναι τοῦ Σολωμοῦ. Δίπλα της δύμως, τὸ 13ιδο ξένο χέρι ἔχει σημειώσει: 1825 Zante Sigr D. Salomon Rec[ieve]¹ 7th May. Τὸ γράμμα δηλ. ἐλήφθη στὶς 7 Μαΐου 1825. 'Η διεύθυνση: To the Right Honourable the Earl of Guilford Corſū.

Τὸ βιβλίο, γιὰ τὸ ὄποιο γίνεται ἐδῶ λόγος εἶναι ἀσφαλῶς αὐτὸ ποὺ ζητοῦσε νὰ δανειστῇ ὁ Σολωμὸς μὲ τὸ προηγούμενο γράμμα του. Γιὰ τὸν Μικαρέλλι δὲν ἔχουμε καμιὰ πληροφορία. 'Επαναλαμβάνεται κι ἐδῶ ἡ πρόθεση τοῦ Σολωμοῦ ν' ἀπουσιάσῃ τὸν Ιονίνιο ἀπὸ τὴ Ζάκυνθο. Εἶναι πολὺ πιθανὸν ὁ Γκρασσέττι νὰ εἶχε ἥδη ἀπευθυνθῆ πρὸς τὸν πρύτανη τῆς νεοσύστατης Ιονίου Ακαδημίας, γιὰ νὰ προσληφθῆ ὡς καθηγητής. Αὐτὸ ἔξηγεται καὶ τὴν ἀνησυχία τοῦ Σολωμοῦ, ποὺ ἐκφράζεται μὲ τὴ δήλωση πώς θὰ ξταν μεγάλη ἀτυχία γιὰ τὸ Πανεπιστήμιο, ἀν δὲν προσλαμβανόταν ὁ φίλος του. Εἰδηση δημοσιευμένη στὴν ἐπίσημη ἐφημερίδα τῶν Ιονίων Νήσων μᾶς πληροφορεῖ πώς στὸν Γκρασσέττι ἀνατέθηκε ἡ "Εδρα τῆς Λατινικῆς Γλώσσας καὶ Φιλολογίας στὶς 28 Οκτωβρίου τῆς 13ιδιας χρονιᾶς¹.

1. *Gazzetta degli Stati Uniti delle Isole Ionie*, No 409, 17-29 Οκτωβρίου 1825. Τὴν πληροφορία ὁφείλω στὸν κ. Κ. Νικολάκη - Μούχα, πρόεδρο τῆς Αναγνωστικῆς Εταιρίας Κερκύρας, τὸν ὄποιο εὑχαριστῶ καὶ ἀπὸ ἐδῶ.

Egregio amico!

Zante 8 decembre 1826.

È tempo molto che noi desideriamo di vedervi in queste parti, e ringraziarvi tutti a viva voce delle cure paterne e generose che vi prendete per la nostra povera gioventù, ma voi ci lasciate col solo desiderio, il che veramente è troppo poco. Ed io particolarmente avevo speranza quest'anno almeno di abbracciarvi, per compensarmi dell'quietudine che mi avete cagionato coi pericoli che avete corsi e fare con tutta l'anima il Brindisi alla vostra salute che è cosa tanto necessaria a tanti. Nè io voglio dissimularvi che era mia mente di parlarvi in ultimo di cosa che assai mi pare che debba premervi come quella che riguarda la vostra Università, ed è questa: Veduta la necessità in cui siete di dare il carico di più d'una Lezione a ciascun Professore, volevo proporvi per la Materia Medica un nostro Zantiotto, il quale e per le sue cognizioni scientifiche e per la santità de' suoi costumi è uno dei più egregi della Città. Egli è il Signor Dottor Giovanni Corcò della cui amicizia mi prego, Ellenista fortissimo e fresco di studj che compì or saranno tre anni nelle Università d'Italia. Se crederete bene di servirvi dall'opera sua, vi assicuro che darete nuovo ornamento alla vostra Università, ed io ne sarò lietissimo.

Ma intanto potrò io avere da voi speranza di vedervi? Sarà per me quel giorno una vera festa, allegra come quando io ero fanciullo era per me il dì di Natale, il Capo d'anno, e simili. In ogni modo non vi dimenticate di chi tanto vi ama ed ammira le vostre virtù, e desidera che gli diate occasione di mostrarvisi

aff.^{mo} amico,
Dionisio Salamon.

(Μετάφραση)

*Αξιότιμε φίλε,

Ζάκυνθος 8 Δεκεμβρίου 1826.

*Απὸ πολὺ καιρὸ ἐπιθυμοῦμε νὰ σᾶς ξαναδοῦμε ἐδῶ στὰ μέρη μας, γιὰ νὰ σᾶς εὐχαριστήσουμε ὅλοι διὰ ζώσης φωνῆς γιὰ τὶς πατρικὲς καὶ γενναιόδωρες φροντίδες ποὺ ἀναλαμβάνετε γιὰ τὴ φτωχή μας νεολαία, ἀλλὰ ἔσεῖς μῆς

ἀφήνετε μὲ τὴν ἐπιθυμία μόνο, πράγμα ποὺ εἶναι πραγματικὰ πολὺ λίγο. Καὶ ἔδιαιτερα ἐγὼ εἴχα τὴν ἐλπίδα τουλάχιστον αὐτὸ τὸ χρόνο νὰ σᾶς ἀγκαλιάσω, γιὰ νὰ ἀνταμειφῶ γιὰ τὴν ἀνησυχία ποὺ μοῦ ἔχετε προκαλέσει μὲ τοὺς κινδύνους ποὺ διατρέξατε, καὶ νὰ κάνω μὲ δῆλη μου τὴν καρδιὰ τὴν πρόποση στὴν ὑγειά σας ποὺ εἶναι πράγμα τόσο ἀναγκαῖο σὲ πάρα πολλούς. Οὔτε θέλω νὰ σᾶς ἀποκρύψω ὅτι εἴχα στὸ νοῦ μου νὰ σᾶς μιλήσω τελευταῖα γιὰ κάτι ποὺ πρέπει, νομίζω, νὰ σᾶς ἔνδιαφέρη πολὺ, ἐφ' ὅσον εἶναι κάτι ποὺ ἔχει νὰ κάνῃ μὲ τὸ Πανεπιστήμιό σας. Πρόκειται γιὰ τὸ ἔξης: Ἐπειδὴ διαπιστώσατε τὴν ἀνάγκη νὰ διατεθοῦν περισσότερα ἀπὸ ἕνα μαθήματα στὸν κάθε καθηγητή, θὰ κήθελα νὰ σᾶς προτείνω γιὰ τὴν Ἰατρικὴ ἐναν δικό μας ἀπὸ τὴν Ζάκυνθο, ὁ ὄποιος καὶ γιὰ τὶς ἐπιστημονικές του γνώσεις καὶ γιὰ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ ἥθους του εἶναι ἔνας ἀπὸ τοὺς πιὸ ἔξαρτετους τῆς πόλεως. Εἶναι δὲ δόκτωρ κύριος Ἰωάννης Κορκός, τοῦ ὄποιον ἡ φιλία μὲ τιμᾶ, ἵκανότας ἐλληνιστής, καὶ μὲ πρόσφατες σπουδές ποὺ τελείωσε ἔδω καὶ τρία χρόνια στὰ πανεπιστήμια τῆς Ἰταλίας. Ἀν τὸ κρίνετε σωστὸ νὰ τὸν χρησιμοποιήσετε, σᾶς διαβεβαιώνω πῶς θὰ προσθέσετε ἔνα νέο κόσμημα στὸ Πανεπιστήμιό σας, κι ἐγὼ θὰ χαρῶ πάρα πολὺ γι' αὐτό.

‘Ωστόσο, πότε θὰ μπορέσω νὰ ἔχω τὴν ἐλπίδα νὰ σᾶς ξαναδῶ; Γιὰ μένα ἡ μέρα ἐκείνη θὰ εἶναι μιὰ πραγματικὴ γιορτή, χαρούμενη ὅπως, ὅταν ἥμουν παιδάκι, ζήταν γιὰ μένα ἡ μέρα τῶν Χριστουγέννων, ἡ Πρωτοχρονιά καὶ τὰ παρόμοια. “Οπως κι ἀν εἶναι, μὴν ξεχνᾶτε ἐκεῖνον ποὺ τόσο σᾶς ἀγαπᾶ καὶ θαυμάζει τὶς ἀρετές σας, καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ τοῦ δίνετε τὴν εὐκαιρία νὰ σᾶς δείχνεται

ὁ ἀφοσιωμένος φίλος,
Διονύσιος Σαλαμόν.

Τὸ πέμπτο γράμμα, χρονολογημένο στὶς 8 Δεκεμβρίου 1826, εἶναι γραμμένο ἐπίσης σὲ λεπτὸ χαρτὶ διαστάσεων 24,3×38 ἑκ. Διπλωμένο κι αὐτὸ στὰ δύο, ἔχει στὴν πρώτη σελίδα τὸ κείμενο καὶ στὴν τελευταῖα τὴν διεύθυνση: All’Ottimo Sig^r Conte di Guilford Corfù. Κάτω ἀκριβῶς ἀπὸ τὴν διεύθυνση ὑπάρχει ἡ σφραγίδα μὲ τὴν λέξη FRANCA (ἐλεύθερη) μέσα σὲ πλαίσιο. Στὸ ἔδιο μέρος ὑπάρχει καὶ μιὰ ἄλλη χαρακτηριστικὴ λεπτομέρεια: Στὸ μέσον τῆς μισῆς στρογγυλῆς σφραγίδας ἀπὸ βουλλοκέρι ποὺ ἔχει ἀπομείνει, μπορεῖ νὰ διακρίνη κανεὶς σύμπλεγμα μὲ τὰ ἀριχιὰ τοῦ Σολωμοῦ καὶ νὰ διαβάσῃ τὰ γράμματα: ... MO VERUM VO... Τὰ γράμματα ποὺ λείπουν μποροῦμε νὰ τὰ ἀποκαταστήσουμε μὲ βάση ὅσα γράφει δ. κ. Λίνος Πολίτης. ‘Ο Σολωμὸς εἶχε βαφτίσει τὸν μικρὸ γιὸ τῆς οἰκογενείας Βούλτσου. «Τσερα δμως ἀπὸ τὰ βαφτί-

σια βρέθηκαν στίς φασκιές του παιδιού ἔνα χρυσό ρολόγι και δυὸς σφραγίδες («σιγγίλια»), τὸ ἔνα μ' ἔνα οἰκόσημο, τὸ ὄλλο μὲτην ἐπιγραφὴ «Verum amo, verum volo» (Αγαπῶ τὴν ἀλήθεια, θέλω τὴν ἀλήθεια)...»¹. Φαίνεται λοιπὸν ὅτι ἡ λατινικὴ αὐτὴ φράση ἦταν τὸ «μόττο» τοῦ Σολωμοῦ.

Απὸ τὸ γράμμα συνάγεται ὅτι δὲ Γκίλφορντ, εἴτε γιατὶ ἡ ὑγεία του δὲν τοῦ τὸ ἐπέτρεπε, εἴτε γιατὶ ἦταν ἀπασχολημένος μὲ τὸ Πανεπιστήμιο στὴν Κέρκυρα, δὲν ἐπισκέψθηκε τὴν Ζάκυνθο κατὰ τὸ 1826. Στὸ τέλος τῆς χρονιᾶς δὲ Σολωμὸς τοῦ γράφει καὶ τοῦ ἐκδηλώνει τὴν ἐπιθυμία του νὰ τὸν δῷ. Μὲ τὴν εὔκαιρία αὐτὴ γράφει καὶ γιὰ τὸν φίλο του γιατρὸν Ἰωάννη Κορκὸ καὶ προτείνει στὸν πρύτανη, ἀν ἔχῃ ἀνάγκη ἀπὸ καθηγητὴ τῆς Ἰατρικῆς γιὰ τὴν Ἰόνιο Ἀκαδημία, νὰ τὸν προσλάβῃ. Τὸ δόνομα τοῦ Dottor Giovanni Corcò ἐμφανίζεται δέκατο ἔκτο σὲ κατάλογο προκρίτων τῆς Ζακύνθου, ἐνῶ τὸ δόνομα τοῦ Σολωμοῦ βρίσκεται πιὸ κάτω, εἰκοστὸ τέταρτο². Ἐπίσης, ὁ ἴστορικὸς τῆς Ζακύνθου Λεωνίδας Ζώης μᾶς δίνει τὴν ἔξης πληροφορία: «Κορκοῦ Ἰωάννης N., σπουδάσας ἐν Ἰταλίᾳ τὴν Ἰατρικήν, κατὰ τὴν δαφνηφορίαν ἐγράψη ὑπὸ φίλου N.N. δραμάτιον ὑπὸ τὸν τίτλον L'alloro παρασταθὲν τὸ 1821»³.

6

Egregio amico!

[Μάρτιος 1827]

Se vi ho mai pregato (e vi ho certo pregato più d'una volta) che mi siate cortese dell'opera vostra, è questa volta che vi prego quanto so e posso: se non che si può meglio interessare il conte di Guilford che coll'annunziargli che si tratta di fare del bene? — Il Professor Canella appena giunto al Zante ebbe ordine di partire dopo pochi giorni. Quest'ordine toglie a lui l'occasione di una non indifferente fortuna, ed al paese un vantaggio non ordinario; perocchè non pochi padri di famiglia dei più significanti lo pregano di voler educare i loro figli. Egli intanto per ubbidire agli ordini superiori si pressava a partire, e manda nello stesso tempo una Memoria al Generale, perchè gli conceda di ritornare, offerendo qualunque garanzia per la sua buona condotta, (f. 1^v) essendoche ciascuno di noi è prontissimo a rispondere del fatto suo. Egli è giovine di grande

1. Ο Σολωμός στὰ γράμματά του, Αθήνα 1956, σ. 16.

2. Βλ. φωτοτυπία τοῦ καταλόγου (ἀπὸ τὸ Ἀρχεῖον Ἀλ. Μαυροκορδάτου) στὸ βιβλίο τοῦ Γ. Ν. Παπανικολάου, Διονυσίου Σολωμοῦ Ἀπαντα, τόμ. Α', Αθήνα 1970, σ. 206.

3. Λεξικὸν ἴστορικὸν καὶ λαογραφικὸν Ζακύνθου, τόμ. Α', Αθήνα 1963, σ. 317.

ingegno e di più gran cuore, ed è carissimo al mio cuore per un altro motivo ed è questo, che fra quanti mi parlarono con rispetto ed entusiasmo del vostro nome, egli si distinse fra i primi con un calore da inspirato. Vi scongiuro per quelle tante virtù che vi distinguono, per l'amore che portavate al vostro genitore, dite una parola al Generale, perchè il nostro paese non resti privo di questo bene, ed egli il bravo straniero, non resti privo delle tante utilità che gli vengono qui offerte, colle quali il buon giovine desidera di alleviare la vecchiaja d'una Madre che ama assai. Egli vi sarà grato finchè vive, ed io pure, e ce la goderemo tutt'e due a parlare di voi e fare a chi più ne dice. Credetemi sempre

vostro aff.^{mo} amico
Dionisio Salamon

(*Μετάφραση*)

*Αξιότιμε φίλε,

"Αν σᾶς παρακάλεσα ποτὲ (καὶ σᾶς ἔχω βέβαια παρακαλέσει περισσότερες ἀπὸ μιὰ φορὰ) νὰ ἔχετε τὴν καλοσύνη νὰ μὲ ἐξυπηρετήσετε, εἶναι τῇ φορᾷ αὐτῇ ποὺ σᾶς παρακαλῶ ὅσο γίνεται περισσότερο. Γιατὶ, ἀλήθεια, τί ἀλλο θὰ μποροῦσε νὰ ἐνδιαφέρῃ περισσότερο τὸν κόμητα Γκίλφορντ ἀπὸ τὸ νὰ τοῦ ἀνακοινώσῃ κανεὶς ὅτι πρόκειται νὰ κάνῃ καλό; 'Ο καθηγητῆς Κανέλλα, μόλις ἔφτασε στὴ Ζάκυνθο, ἔλαβε διαταγὴν' ἀναχωρήσῃ ὕστερ' ἀπὸ λίγες μέρες. 'Η διαταγὴ αὐτῇ αὐτὸν τὸν στερεῖ ἀπὸ τὴν εὔκαιρια μιᾶς τύχης ποὺ δὲν εἶναι εὔκαταφρόνητη, καὶ τὸν τόπο ἀπὸ ἓνα ὄφελος ὅχι συνηθισμένο, ἐπειδὴ ὅχι λίγοι οἰκογενειάρχες, ἀπὸ τοὺς πιὸ σημαντικούς, τὸν παρακαλοῦν νὰ δεχτῇ νὰ μορφώσῃ τοὺς γιούς τους. Αὐτὸς ὁστόσο, γιὰ νὰ ὑπακούσῃ στὶς διαταγές τῶν ἀνωτέρων του ἐτοιμαζόταν ν' ἀναχωρήσῃ καὶ συγχρόνως στέλνει ἓνα ὑπόμνημα στὸ στρατηγὸ γιὰ νὰ τοῦ δώσῃ τὴν ἀδειὰ νὰ ἐπιστρέψῃ, προσφέροντας ὁποιαδήποτε ἐγγύηση γιὰ τὴν καλή του διαγωγή, μιὰ ποὺ δὲν καθένας ἀπὸ μᾶς εἶναι προθυμότατος νὰ ἐγγυηθῇ γιὰ λογαριασμό του. Εἶναι νέος μὲ μεγάλη ἐξυπνάδα κι ἀκόμη πιὸ μεγάλη καρδιά, καὶ τὸν ἀγαπῶ ἀπὸ τὴν καρδιά μου γιὰ ἔναν ἀλλο λόγο: ὅτι δηλαδὴ ἀνάμεσα σὲ ὅλους ὅσοι μοῦ μίλησαν μὲ σεβασμὸ καὶ ἐνθουσιασμὸ γιὰ τὸ δινομά σας, αὐτὸς ξεχώρισε ἀνάμεσα στοὺς πρώτους γιὰ τὸν ἐμπνευσμένο ἐνθουσιασμό του. Σᾶς ἔξορκίζω στὶς τόσες ἀρετὲς ποὺ σᾶς διακρίνουν, στὴν ἀγάπη ποὺ εἴχατε γιὰ τὸν πατέρα σας, πέστε ἓνα λόγο στὸ στρατηγό, ὡστε δὲ τόπος μας νὰ μὴ στερηθῇ ἀπὸ αὐτὸν ἀγαθό, κι δέξιος αὐτὸς ξένος νὰ μὴ στερηθῇ ἀπὸ τὰ τόσα ὡφελήματα ποὺ τοῦ προσφέ-